

čest děvčete. Ale to nerozhoduje; jest spíše zkoumati, jsou-li pohlavním zneužitím děvčete.

Takové zneužití vyžaduje arcif tělesný dotek objektu zločinu za účelem vzbuzení neb zvýšení smyslného chťiče. Ale právě tak tomu jest v daných případech. Pohlavní vztah ohmatávání stehů děvčete jest v rozsudku zjištěn, ohmatávání jest vzhledem na necudný účel činu, necudným tělesným dotekem; dotykání se genitálií samých však skutková povaha dle § 128. tr. z. nevyžaduje.

Že coitu podobné pohyby obžalovaného na těle děvčete jsou bezprávným použitím jejího těla k necudnému skutku, jest jasno. Na tom nemění ničeho fakt, že tělo děvčete zůstalo zakryto a že ani žalovaný se neobnažil.

A byť i v třetím případě dotykání se těla J. A-ové obžalovaným, jenž se jí postavil mezi nohy, nebylo tak blízké, jako v obou předešlých případech, jest přece pohlavní vztah jeho prokázán zjištěným faktem, že si obžalovaný rozepínal kalhoty. A kdyby i tento čin ve shodě s vývodem stížnosti neměl býti považován za dokonané zprznění, nýbrž — ne sice, jak stížnost za to má, za přípravné jednání — kvalifikován jen jako pokus, neměnilo by to ničeho na výroku rozsudku, jenž jak čin obžalovanému za vinu kladený označuje pouze »opětné pohlavní zneužití J. A.«

K ukojení chťičů obžalovaného bylo však děvčete pohlavně zneužito, našel-li obžalovaný ve svém jednání smyslný požitek. To rozsudek zjišťuje a jsou proto všechny znaky deliktu dle § 128. tr. z. dány. Ss.

Zlomyslné poškození spoluvlastnictví, stalo-li se mezi osobami žijícími sloučeně ve svazku rodinném, jest trestným pouze dle § 525. tr. z. na soukromou obžalobu.

(Rozh. c. k. nejv. zrušovacího soudu z 25. čce. 1911, Kr III 126/11.)

C. k. nejvyšší soud zrušovací uznal o zmateční stížnosti na ochranu zákona, vznesené do rozsudku sborového soudu I. instance, jímž obžalovaný J. K. byl dle § 259. č. 3. tr. ř. sprostěn obžaloby pro zločin dle § 85. b) tr. z. a pro přestupek dle § 419. tr. z. a byl uznán vinným přestupkem dle § 468. tr. z., takto právem:

Rozsudkem tímto porušen byl zákon; rozsudek ten se zrušuje jako zmateční a obžalovaný J. K. se dle § 259. č. 3. resp. č. 1. tr. ř. obžaloby sprostuje.

D ů v o d y :

Jak ze spisů na jevo vychází, rozbil horník ve výslužbě J. K., jenž se svou rodinou a zejména se svou manželkou ve sváru žije a

s touto častěji zle nakládá, dne 27. března 1911 v domě č. 115 v O., který jemu a jeho s ním ve společné domácnosti žijící manželce náleží, ze zlomyslnosti 4 na 1 K 60 h oceněné tabule ve dveřích, vedoucích do světnice, a byl za to, ježto rozlétnuvšími se střepinami ze skla poraněna byla jeho bezprostředně za dveřmi stojící dcera lehce na čele a rukou, státním zastupitelstvím obžalován pro zločin dle § 85. b) tr. z. a pak pro přestupek dle § 419. tr. z., jehož se dopustil dne 25. března 1911.

Sborový soud I. instance odmítl však rozsudkem ze dne 2. května 1911 skutkovou povahu dle § 85. b) tr. z. a sprostil obžalovaného dle § 259. č. 3. tr. ř. obžaloby pro přestupek dle § 419. tr. z., uznáv jej vinným pouze přestupkem ve sm. § 468. tr. z., jehož se dopustil tím, že ze zlomyslnosti rozbil tabule v ceně 80 h ku škodě své manželky, žijící s ním ve společné domácnosti.

Rozsudek tento nebyl co do výroku o vině vzat v odpor; jen do výroku o trestu vznesl obžalovaný v čas odvolání.

Zmíněný rozsudek nevyhovuje však zákonu; neboť nalézavší soud, pokládal-li za to, že na čin, jsoucí předmětem obžaloby, nelze použiti ustanovení § 85. b) tr. z. v tom uvážení, že obžalovaný nebyl si toho vědom, že z jeho trestného činu může povstati nebezpečí pro lidi, neměl zlomyslně rozbití tabulí podřaditi sankci trestného ustanovení § 468. tr. z.

Soud neměl přehlédnouti, že v tomto případě se jedná o událost mezi osobami žijícími sloučeně ve svazku rodinném, která jest trestnou pouze dle § 525. tr. z., ano též poškození věcí, pokud není kvalifikováno jako zločin ve smyslu § 85. b) tr. z., připočítati dlužnok »jiným hrubším nemravnostem«, § 525. tr. z. příkladmo uvedeným.

Dle odstavce 2. § 525. tr. z. mohou takovéto domácí nepořádky býti jen tenkrát soudně trestány jako přestupky proti veřejné mravopověstnosti, byly-li úřady žádány o pomoc. Z toho plyne nadevší pochybnost, že přestupky § 525. tr. z. náležejí k oné kategorii trestných jednání, která lze stíhati jen soukromou obžalobou.

Poněvadž pak v přítomném případě nebyl učiněn návrh na potrestání J. K. pro přestupek tento osobou ku vznesení soukromé obžaloby oprávněnou, nedostává se dle zákona potřebné žaloby a náleželo proto za správného použití zákona sprostiti J. K. obžaloby v celém rozsahu.

Ss.

Nejasnost a neúplnost rozsudku; příspěvek ke zmatkům dle § 281. č. 5 a č. 9, lit. b) tr. ř.

(Rozh. nejv. zrušov. soudu z 10. led. 1911, Kr III 186/10.)

Rozsudek sbor. soudu I. instance, pokud jím obžalovaný F. M. byl odsouzen pro přestupek podvodu ve sm. § 461. tr. z., byl nej-